

til at tilraade nu, da Rigsdagen er samlet, at man skulde opfordre Regjeringen til istedetfor at lade Folkethingets Udvalg ganske rolig arbejde videre, at nedsætte en Kommission. Men ogsaa af andre Grunde har jeg ikke sluttet mig til dette Forslag. Jeg skal aldeles se bort fra Spørgsmaalet om, hvorledes ærede Medlemmer af Thinget her f. Ex. ville stille sig, naar de en skøn Dag vil opfordring fra Regjeringen til at indtræde i en saadan Kommission. Skulde man vente noget Udbytte af en saadan Kommission, er jeg enig med det ærede Medlem fra Randers i, at det da naturligtvis ikke kunde nytte Noget, at man nedsatte den paa en saadan Maade, at man tog lutter Jagmænd og lod dem træde ind. Der behøves efter min Opfattelse ikke store Forhandlinger; Materialet er saa rigt, og det gjælder kun om engang at træffe et Valg og ikke at finde paa nye Udflugter. Det kunde heller ikke nytte Noget at sammensætte Kommissionen af forskjellige Menneſter udenfor de Militæres Kreds, som havde særlig Sympathi for det af Regjeringen fremsatte Forslag; nei, skulde man have Noget ud af det, maatte Kommissionen være blandet, ogsaa i den Betydning, at de forskjellige, ikke alene militære, men ogsaa politiske Anskuelser maatte være repræsenterede i Kommissionen, ja, for at sige det rent ud, skulde det nytte Noget, maatte man tage Ordførerne for de forskjellige Grupper i Thinget til Medlemmer af denne Kommission; man maatte tage det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Bojsen), det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) og andre ærede Førere, som jeg ikke behøver at nævne; dem maatte man have med ind i Kommissionen. Ellers kunde det aldeles ikke nytte Noget. Men selv om de Herrer vilde træde ind i en saadan Kommission, venter jeg mig aldeles ikke noget som helst brugbart Resultat deraf, og jeg skal sige de Herrer hvorfor: Fordi de Herrer ere Førere i en ganske særegen Betydning. De ere efter min Opfattelse ikke Førere navnlig paa dette Spørgsmaal i den Betydning, at de ere Folk, der staa forud med en Fane, som de reise og kæmpe for til det Sidste, ligegyldigt om Folk følge dem eller ikke. Nei, de ere Førere for en Gruppe af Mænd, hvor Flertallets Anskuelser og Afgjørelser egentlig ere de bestemmende. Derfor tror jeg ikke, naar vi sit disse Mænd ind i en Kommission, at de vilde stille sig paa den Maade, at de sagde: Nu er jeg kommen til den Overbevisning, at vort Forsvarsvæsen maa ordnes paa den Maade; jeg sætter min Existent's paa Spil for dets Gjennemførelse. (Afbrydelse.) Det er det,

man fordrer af Andre, men der er ikke en af de Herrer, der vil gjøre det selv. Der er ikke en af de Herrer, der vil sætte sin Existent's som Fører for et Parti paa Spil. Nei, de de ville først vide, hvad deres Meningsfæller ville, saa ville de bestemme sig. Saaledes tror jeg, at deres Stilling er overfor Forsvarsſagen, og derfor venter jeg ikke, at en Kommission vil være til nogen som helst Nytte. Derimod skal jeg tillade mig at anbefale, som jeg gjorde før, uagtet jeg meget godt veed, at mit Raad ikke bliver fulgt, at man forkaster begge Dagsordenerne og viser Lovforslaget tilbage til Udvalget til fornøyet bedre Behandling.

Formanden (Arbbe): Bestyrelsen for, at Motiverne til de Standpunkter, der tages i en Sag, ligge udenfor Sagen, og at det er andre Bevæggrunde, der ere de ledende, er jo temmelig almindelig, og bliver jævnlig gjort gjældende gjenſidig; den Slags Udtalelser kunne ikke ganske forhindres, og jeg vil heller ikke sige Videre til, at saadanne ere fremkomne her; men jeg vil henstille, at de dog ikke fremsættes paa en saadan Maade, at der appelleres unødigt til Videnſkaberne.

Conseilspræsidenten (Estrup): Det er ikke nærmest min Sag at imødegaa de Angreb, der ere fremkomne fra det ærede Udvalgs Flertal paa selve Lovforslagets Bestemmelser, og det er kun nogle Bemærkninger, jeg ønsker at gjøre i Anledning af selve den stillede Dagsorden, hvorved Lovforslaget jo foreslaas afvist. Jeg vil da først bemærke, at jeg ikke tror at møde Modsigelse fra nogen Side, naar jeg udtaler, at jeg anser Forslaget om en Dagsorden som et Forslag til at give den nuværende Regjering et Mistillidsvotum, altsaa som en Gjentagelse af den Fordring, der saa ofte har lydt om, at en Regjering skal vige sin Plads, naar et Flertal i dette Thing fordrer det. Jeg ønsker ikke i Anledning af denne Sag at forny Undersøgelsen om, i hvilken Grad denne saakaldte parlamentariske Fordring er uberettiget hos os. Men jeg kan dog ikke tilbageholde den Bemærkning, at det forekommer mig, at denne Fordring i det her foreliggende Tilfælde er endnu mere uberettiget end sædvanlig, idet den ikke engang støtter sig paa, at der har samlet sig et oppositionelt Flertal om et positivt Program, som det tror at kunne gennemføre for sit Bedkommende. Flertallet har kun samlet sig om det rent Negative at afvise Regjeringens Forslag; der er ikke fremkommet Noget, der endogsaa blot ligner en Antydning af et positivt Program fra